

Bulletin pro příznivce asistenčních psů 3/2013

Helppsík

Občanské sdružení Helppes – Centrum výcviku psů pro postižené o. s. vám letos nabízí třetí vydání svého čtvrtletníku Helppsík. Během předchozích měsíců jsme stihli spoustu věcí. Více se dočtete na následujících stranách.

Podpořte dobrou věc!
Letošní Super den s námi
přijdou oslavit hvězdy
z největších: účast přislíbili

**Karel Gott,
Ivana Gottová,
Bára Nesvadbová,
Miro Žbirka,
Karel Kahovec,
Miro Šmajda
a mnoho dalších.**

7. září 2013 od 10.30 hodin

(Plzeňská ul., Praha 5 – Motol,
naproti hotelu Golf)

Více na www.helppes.cz

*Sponzoři a partneři,
bez nichž bychom
asistenční psy
cvičit nemohli.
Děkujeme!*

wüstenrot

**PIVOVARY
STAROPRAMEN**

A MOLSON COORS COMPANY

algorithmic
trading

Cajthaml
LAHŮDKY

SCHOLZ & FRIENDS PRAHA

Brit
Prevence výživou

nadace leontinka

**ČESKÁ
POJIŠŤOVNA**

ROSSMANN
DROGERIE PARFUMERIE

Partners
Finanční poradenství jinak

Městská část
Praha 4

BASE GANG

**MĚSTSKÁ ČÁST
PRAHA 5**

Mistrovství ČR 2013 ve výkonu asistenčních psů a Mistrovství ČR 2013 ve výkonu vodících psů

Naše letošní mistrovské soutěže ve výkonech psích pomocníků se konaly 4. května, a to v rámci Mezinárodní výstavy psů Praha v areálu PVA Letňany. Děkujeme za spolupráci Českému kynologickému svazu a za vstřícnost a pochopení majiteli PVA, firmě ABF i všem vystavovatelům a návštěvníkům.

Záštitu nad oběma mistrovskými soutěžemi přijal, již poněkoliťaté, bývalý primátor hl. m. Prahy doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. Spolu s ním akci zaštitil starosta MČ Prahy 18 Ondřej Lněnička a místostarosta MČ Prahy 5 JUDr. Petr Lachnit. Soutěžní týmy posuzoval mezinárodní tým rozhodčích. Nádherné poháry prvním třem ve všech kategoriích a pro celkového vítěze věnoval Český kynologický svaz.

Za krásné poháry pro vítěze děkujeme Českému kynologickému svazu, za podporu a velmi hodnotné ceny pro soutěžící děkujeme firmám VAFO Praha, s. r. o., A-VET s. r. o., Društvo EKOVER s. r. o., o. s. MDA RIDE, SUPRAPHON a. s., Městské části Praha 5 a časopisu Pes přítel člověka.

Vzhledem k prostředí, ve kterém se letošní soutěže konaly, byly podmínky pro práci psů opravdu velmi náročné a odpovídaly nárokům na soutěže nejvyšší. Předvádění poslušnosti a speciálních cviků asistence v hale, za přítomnosti dalších psů, mnoha lidí, televizních štábů, mnoha pachů a také ve zcela jiné akustice, bylo velice náročné. Soutěžní trasa pro vodící

psy vedla prostory výstaviště, kde se nacházelo mnoho psů vystavovatelů, stánky s lákavým občerstvením, i stánky se psími potřebami.

Posuzování se výborně ujali rozhodčí KSV ČKS Jana Smidová ze Slovenska, Jiřina Volšická a pánové Bc. Stanislav Beníšek, Milan Doktor, Lubomír Jonáš a Miroslav Melichar. Veřejné vyhlásování výsledků jednotlivých cviků bylo přínosné pro soutěžící a velice zajímavé také pro diváky. Soutěžící v obou soutěžích předvedli (většinou) výborné výkony.

Za pomoc s přípravou a realizací obou soutěží moc a moc děkujeme dobrovolníkům z Pivovarů Staropramen a. s., stejně tak jako Wüstenrotu a všem helppesáckým dobrovolníkům, bez jejichž pomoci by takto náročnou akci nebylo možné vůbec uspořádat.

(více fotografií na str. 6)

Mistryně České republiky pro rok 2013 ve výkonu asistenčních psů je Barborka Reiterová s asistenční fenkou zlatého retrívra Eliškou.

Mistryně České republiky pro rok 2013 ve výkonu vodicích psů je Marie Biedermannová s vodicí fenkou labradorského retrívra Kánou (Alma Chuchelský háj).

Projekt

Vzdělávání a mobilita v Praze

pomáhá Pražanům se zdravotním postižením odstranit překážky a zlepšit dostupnost vzdělávání a zaměstnávání.

(Projekt není určen studentům.)

Klientům nabízíme bezplatnou přepravu do a ze zaměstnání, případně za vzděláváním nebo na kurzy.

Jezdíme na území hl. m. Prahy, vozy jsou upraveny pro přepravu lidí se zdravotním postižením. Vozy jezdí s proškoleným asistentem, který pomáhá klientům při nástupu a výstupu.

Projekt je určen pro spoluobčany uznané ČSSZ za invalidní v 1., 2. příp. 3. stupni nebo držitele průkazu TP, ZTP a ZTP/P ve věku 18 – 65 let, kteří mají trvalé bydliště na území hl. m. Prahy nebo se v Praze více než půl roku zdržují či pracují.

Počet cestujících je limitovaný kapacitou našeho vozového parku.

Více informací na www.vmpraha.cz

Příležitostnou přepravu si můžete objednat vždy nejméně 24 hodin předem na těchto kontaktech:

pondělí – pátek: 7 – 17 hodin

zelená linka 800 888 539

e-mail: dispecink@vmpraha.cz

Zahradní slavnost pro zaměstnance firmy RJS a. s.

Podle známého pravidla „akce narychlo jsou zpravidla jedny z nejlepších“, byla i tato moc fajnová. Po pravdě řečeno jsem byla velmi překvapená, a to hned při příjezdu...

Firma RSJ je jedním z největších obchodníků burzovních derivátů na světě, je to ryze česká společnost se sídlem v Praze. Čekala jsem proto pány v oblecích a dámy v kostýmkách. Všechno ale bylo úplně jinak...

Parta usměvavých lidí v pohodlném sportovním oblečení se těšila na ukázky dvou našich asistenčních fenek, a to Aničky a Enie. Po ukázce z jejich výcviku nás účastníci doslova zavalili dotazy ohledně výcviku a práce asistenčních psů, což bylo senzační. Víme, že tyto lidi naše práce zajímá, jednotliví zaměstnanci i firma jako celek jsou pravidelnými podporovateli asistenčních psů „Made by Helpes“, za což jim patří ohromný dík. Naše „blond“até“ duo Anička s Enie si na konci pro odreagování dokonce zahrály s některými zájemci i fotbálek.

Veronika Paldusová

Benefiční koncert „Psí kusy“

Letos se konal v klubu Modrá Vopice již 3. ročník benefičního koncertu s názvem „Psí kusy“, jehož výtěžek byl věnován na výcvik a přípravu asistenčních psů. I přes studené a mokré počasí to byla fajn akce. Děkujeme moc za krásný finanční příspěvek 2400 Kč.

Návštěva zástupců ČEZu

V našem výcvikovém centru jsme měli 28. května milou návštěvu. Po dohodě o nové spolupráci s ČEZem nás navštívilo několik dam osobně. Děkujeme!!!

Vzdělávací program v knihovně Anděl

Jedna z moc fajn prezentací práce našich asistenčních psů. Děti byly úžasné a pokládaly dotazy, se kterými se leckdy nesetkáme ani u dospěláků. Děkujeme, že jsme se mohli prezentovat.

Charitativní sbírka volejbalistů

„PINKÁME PRO“

Tato sbírka vznikla z iniciativy hráček a hráčů volejbalové reprezentace ČR a v sobotu 18. května letošního roku byla oficiálně odstartována v rámci galavečera při příležitosti vyhlášení nejlepších volejbalistů sezony 2012/2013.

V sezoně 2013/2014 budeme společně PINKAT PRO Honzu Serbusse, trpícího vážným onemocněním postupného řidnutí a lomivosti kostí (*osteogenesis imperfecta*). Chtěli bychom mezi sebou vybrat celkem 211 131 Kč na zaplacení výcviku asistenčního fenky Julky, která Honzovi umožní zásadní zkvalitnění jeho dosavadního života.

Honza

Jan Serbus je drobný, na první pohled soběstačný chlapík, kterému při chůzi pomáhá „pouze“ jedna berle. Zdání však klame. Honza si může kdykoli, a to vždy naprosto nečekaně, pouhým špatným pohybem nebo pádem přivodit komplikovanou a velmi obtížně se hojící zlomeninu.

První úraz, těžkou vřetenovou zlomeninu, si způsobil v šesti letech. Další čtyři roky protřpěl bezvýsledným narovnáváním, šroubováním a znovulámáním kostí, která nikdy zcela nesrostla. Ve dvanácti letech mu byla diagnostikována zákeřná lámavost kostí. Od té doby následovalo jen těžko uvěřitelných patnáct zlomenin stehenní kosti, dvacet zlomenin dalších menších kostí, zlomenina a dislokace obou kolen a lokte, natržené svaly a šlachy, opakovaně zlomená žebra. Jde jen stěží pocho-

pit, jak si člověk s takovým osudem dokáže nenechat zlomit i duši a zachovat životní optimismus. Jak však Honza sám říká: „Pokud má jakýkoli tvor schopnost věřit a vytrvat, je mu odměnou poskytnuta silná vůle, jejíž devizou je i návrat lepších časů.“

I přes Honzova neutuchajícího sportovního ducha a neustále usměvavou tvář (je mimochodem velkým sportovním fanouškem a už se vyjádřil, že se touží stát malým, ale o to „větším“ maskotem českých volejbalových reprezentantek) ho však čas od času stále ještě dohánějí pocity zmaru a životní apatie. Profesionálního psího společníka tedy Honza nepotřebuje pouze z důvodu nezbytné asistence při běžných, každodenních činnostech, ale i pro udržení dobrého psychického stavu.

Julka

Obdivuhodný je i příběh psí slečny Julky. Jako šestiměsíční štěně byla, spolu se svou sestrou, doslova „za minutu dvanáct“ zachráněna před utracením z karanténní stanice na Slovensku. Díky péči pracovníků neziskového Centra výcviku psů pro postižené Helppees dostaly obě fenky nový domov a absolvovaly intenzivní a finančně značně náročný výcvik, aby mohly pomáhat těm, kteří je málem připravili o život – lidem. Kvůli otřesným podmínkám, ve kterých trávila prvních šest měsíců svého života, má Julka velice subtilní tělesnou konstituci. Díky ní se však hodí právě pro Honzu, kterému by mohutnější psí společník mohl přivodit úraz. Dá se tedy bez nadsázky říct, že Honza i Julka jsou dvě navzájem zachráněné dobré duše.

Jak můžeme přispět?

1) bankovním převodem na účet projektu č. účtu:

215951882/0300, variabilní symbol 442011

(variabilní symbol je nutné uvádět pro potřebu evidence došlých plateb; možnost individuálních darovacích smluv na vyžádání)

2) příspěvkem v hotovosti do úředně zapečetěné kasičky na vybraných volejbalových akcích

(utkání reprezentace ČR, antuková liga, akce ABV, semináře a kempy, volejbalové turnaje + areály atd. ...)

Tímto pilotním projektem bychom rádi odstartovali tradici dobročinné aktivity celého českého volejbalového hnutí a začali pravidelně pomáhat těm, kteří naši pomoc potřebují.

Bylo by skvělé, kdyby si všichni aktivní i pasivní příznivci volejbalu a sportu obecně vzali tento projekt za svůj.

Jak nám můžete pomoci?
Zašlete dárcovskou SMS ve tvaru DMS HELPPES na telefonní číslo 87 777.
Děkujeme!

Cena DMS je 30 Kč,
Helppes získá 27 Kč.
www.darcovskasms.cz

4. října se slaví Mezinárodní den zvířat

Čtvrtý den měsíce října byl prohlášen Mezinárodním dnem zvířat, a to na počest sv. Františka z Assisi (vlastním jménem Giovanni Battista Bernardone), který 3. října 1226 zemřel. Sv. František byl mnich, zakladatel žebravého řádu františkánů, patronem chudých, zvířat a přírody.

Narodil se v rodině zámožného obchodníka a v mládí patřil ke zlaté mládeži města Assisi, později se obrátil k víře; opustil rodinu a toulal se zcela bez prostředků.

František měl jedinečný vztah k přírodě a ke všem tvorům. Je znám jeho vztah ke zvířatům a jejich přítulnost k Františkovi, který celý svůj život zasvětil péči o nemocná a opuštěná zvířata. Málo známým dědictvím po svatém Františkovi je vánoční zvyk stavění betlémů. Byl patrně první, který v roce 1223 v Grecciu na Vánoce zinscenoval scénu narození Páně v chlévě s živými zvířaty.

Proč tento den připomínám? Protože se domnívám, že bychom právě v tento den měli pro své chlupaté, opeřené či šupinaté zvířecí kamarády a miláčky udělat něco výjimečného. Měli bychom jim dát najevo svou lásku a přízeň. Ty chlupaté vzít na dlouhou procházku, kterou věnujeme právě jenom jim. Ničím jim neuděláme takovou radost, jako když jim věnujeme svůj volný čas.

Neměli bychom zapomenout ani na zvířátka, ke kterým nebyl osud tak milostivý a ona jsou nucena trávit život v útulcích. Je samozřejmé, že si nemůžeme vzít všechny domů, ale určitě jim můžeme přinést krmivo, pelíšek, hračku – nebo jen požádat vedení útulku, zda se s některým můžeme projít. I za takový projev zájmu budou nesmírně vděční.

Ing. Hana Lukešová

Irsko je moc příjemná země

Jmenuji se Chuck a se svou paničkou tvořím tým už několik měsíců. Zvykl jsem si, že panička hodně cestuje. Nedávno si zabalila velký kufr (nezapomněla ani na moje papání a hračky) a řekla, že poletíme na návštěvu do Irska. Přiznám se, trochu jsem byl nervózní. Letěl jsem poprvé a navíc jsem pořád musel hlídat paničku a ten její obří kufr.

Na letišti byli vykulení a nevěděli, jak mě odbavit. Jako bych byl nějaký kus zavazadla... Ale panička mě bránila. Ukázala jim spoustu papírů a ve finále se na mě přišel podívat sám kapitán letadla. Pohládl mě a řekl, že takový šikovný kluk může klidně

letět. Nakonec jsem nastupoval jako celebrita úplně první. Heč! Let mě docela zmohl a tak jsem se těšil na pelíšek. Jenže ouha. Napřed jsem se musel přivítat s irskou psí smečkou. Zvládl jsem to. Hostitel mi nachystal pelíšek, ale panička měla úplně super měkoučkou matraci a velkou přes celou místnost. Proto jsem pelíšek ignoroval a ustlal si s paničkou na té báječné matraci. Ach jo, tu bych si fakt přál k narozeninám.

V Irsku se mi moc líbilo. Ráno zdravice s irskou psí smečkou, potom společná dlouhá procházka (byla tam spousta ovcí, ale panička mi zakázala je pást, jsem totiž border kolie) a odpoledne výlety autem. Jednou jsem dostal čerstvou smaženou rybu a jindy zase steak. Náš hostitel říkal, že musím Irsko okusit se vším všudy a panička se naštěstí nechala přemluvit.

Ovšem nejlepší bylo moře, i když panička brblala, že je zima. Mně to ale vyhovovalo.

U moře bych klidně vydržel celý den.

Spousta lidí mě obdivovala a panička musela pořád dokola vysvětlovat, jak jí pomáhám. Irové mě chválili. Říkali mi, že jsem moc šikovný a krásný pes a já jsem se tetelil blahem.

Nikdo se nedivil, že jsem s paničkou v obchodě nebo v restauraci. Pobyt v Irsku utekl strašně rychle. Moji irští psí partáci byli smutní, že odjždím a já byl smutný, že se mi nevešla ta báječně měkoučká matrace do kufříku.

Na letišti jsem byl zase hvězda, nikde jsem nemusel čekat ve frontě. Jen paní, která paničku prohlížela, se mě bála. Tak jsem ukázal, jak jsem způsobně vychovaný a paní si mě nakonec i hladila.

Musím vám říct, že mě ten výlet do Irska bavil. Škoda že v pondělí už zase musím s paničkou do práce. Doufám, že si brzo zabalí zase ten svůj obří kufr.

dr. Marie Macková

Ty, hele, kůň... !

Všechno, co vám tady budu vyprávět se pravda, svatá pravda, nic než pravda. Na počátku celého toho příběhu byl telefon, zvonící telefon. Volala paní Daušová, ředitelka Helppesu. Ze shluku informací, které na mě do sluchátka vysypala svou obvyklou nepřerušitelnou kulometnou dávkou, jsem pochopil tři slova – Pavlák, jedenáct, televize. Proč ne... Nejsem člověk, který by trpěl před mikrofonem či kamerou trémou, dokonce snad jakási skrytá porce exhibicionismu může za to, že mě, samozřejmě v důstojných situacích, baví se projevovat. A navíc, může-li to alespoň trošičku pomoci dobré věci... Konec konců je veřejným tajemstvím, jak zoufale těžké je získávat každou korunku na výcvik vodičích a asistenčních psů a jak užitečná je tudíž jakákoliv zmínka o těchto bohulibé činnosti v médiích. A tak jsem na druhý den klidně vystoupil po jedenácté hodině z tramvaje na Náměstí I. P. Pavlova. Paní Daušová s kolegyní Veronikou tam už čekaly. S nimi malý televizní štáb. Ještě než jsem stačil pozdravit, odebraly mi mého vodičího psa Bugiho a v ruce se mi octl docela jiný vodič, situovaný tak nějak o třicet centimetrů výš.

„Dobrý den, co to je?“ podivil jsem se.

„To je koník, vodičí koník, totiž kobyłka, jmenuje se Katrijn a pánové z televize by si vás rádi natočili, jak s ní chodíte po schodech, jezdíte v metru po eskalátorech a tak podobně, prostě docela normálně jako se psem,“ dozvěděl jsem se. Docela normálně jako se psem. Proč ne. To jsem ale netušil, jaké dobrodružství se tímhle okamžikem spouští. Ještě jsme ani nevykročili do podchodu, když se odkudsi vynořila půvabná mladá řeznice, která ještě před časem pracovala v uzenářství u nás ve Strašnicích. Ano, slyšíte

správně, i řeznice mohou být půvabné a mladé a když k tomu všemu připočtete ještě jejich ušlechtilé povolání, ale neodbíhejme. Přiklusala s jáсотem a s kamarádkou.

„Jé, dobrý den, vy máte koně? Že se s vámi a s koníkem můžu vyfotit?“ Zavěsila se do mě a kamarádčin mobil krátce bleskl.

„A teď já, můžu taky?“ zaškemrala kamarádka.

Od té chvíle jsme byli naprostým a jednoznačným středem pozornosti.

„Ty, hele, kůň!“ ozývalo se ze všech stran. Dospělí kroutili hlavami, děti se sbíhaly pohládit Katrijn a poplácat ji po šiji. A kameraman točil. Ve voze metra, kam jsme poměrně bezpečně nastoupili, se redaktor pustil do ankety. „Hele, nedělej si ze mě prdel. Já vám nebudu šaškovat v žádný skrytý kameře,“ narazil hned napoprvé na rezolutního mladého muže. Ale ostatní byli ochotní, vesměs zvědaví a v drtivé většině je ze všeho nejvíc zajímalo, jak že, přesněji řečeno, kam že koná takový vodící koník velkou potřebu? Po hodině nezasloužené slávy jsem redaktorovi odpověděl na několik otázek, předal koníka, převzal svého psa a odjel zase tramvají k domovu. Myslel jsem si, že pro mě je celá kapitola uzavřena. To byl ale velký omyl. To všechno byla pouze předehra k věcem, které měly teprve přijít. V klidu jsem si doma připravoval na večer svůj rozhlasový pořad, když mi krátce před osmou zavolal technik, s nímž jsem měl toho dne vysílat. S netajeným zájmem a hlubokou zdvořilostí začal rovnou otázkou:

„Ty vole, ty ses snad posral, kam toho koně ustájíš? Copak tady v rozhlase, tady se může popásat na zahradě, ale kde ho máš doma?“ Trpělivě jsem mu vysvětlil, že kůň není můj, že jsem pouze posloužil jako figurant, aby diváci věděli, co všechno takový vycvičený vodící koník dovede. Takové vysvětlení jsem potom musel předkládat nejrůznějším lidem, snad stokrát snad tisíckrát. Krátký šot o vodícím koníkovi totiž hned toho večera odvysílala v hlavním zpravodajské relaci televize Nova, a jakkoli celý národ tvrdí, že tenhle kanál nesleduje, opak je pravdou.

V příštích dnech a týdnech zvonil telefon bez přestání. Volali kamarádi, s nimiž jsem se neviděl léta letoucí, volali bývalí kolegové z nejrůznějších časopisů, dokonce mé telefonní číslo

nalistovala ve starém notýsku i nějaká ta dávná láska, což bylo obzvláště dojemné. Luděk, bývalý spolupracovník z jednoho hudebního magazínu, míní, že všeobecná krize médií a nutnost živit rodinu a splácet hypotéku mě dohnala až k cirkusu, přičemž Berouskovi při odjezdu ze svého pražského zimoviště mě tu prostě zapomněli a investigativní kameraman na mě narazil docela náhodou, jak bezmocně bloudím s koníkem pražskou hromadnou dopravou.

Vodící koník se stal alfou omegou. Zašli jsem si třeba s manželkou na odpolední dvojku do bistra na Průběžné, kde v tom čase seděl jenom pár postarších manželů nad kávou. Sotva jsme vešli, obrátila se paní ke dveřím a nadšeně vyhrkla.

„Jé, podívej, to je ten pán s tím oslíkem z televize. Jste to vy, že ano?“ Přítakal jsem, že jsem to skutečně já a ochotně vysvětlil, že se nejedná o oslíka, ale vodícího koníka a že není můj, a tak dále a tak dále. Nazítrí večer jsem jen tak postával u výčepního pultu v pivnici Slavoj a od stolu štamgastů ke mně doléhaly útržky rozhovorů.

„Ty vole, já ti říkám, že to byl kůň. Normální malej kůň. A ten frajer vo něm eště tvrdil, že když de kolem masny, tak to toho koně, na rozdíl od psa, nezajímá, ale nebezpečný že je květinářství.“

Ano, to jsem opravdu tvrdil, ale pravda je i to, že jsem si to vymyslel, aby reportáž mohla mít nějakou vtípnou tečku. Každopádně jsem pro jistotu zaplatil a vydal se po svých, abych se vyhnul konfrontaci.

Ale tím příběh koníka ještě nekončí. Postupem týdnů a měsíců se ozvalo ještě několik dalších televizních štábů a tak jsme se s Katrijn promenovali před kamerami Reuters TV a naše, tedy její sláva dosáhla až do sídla druhé největší německé celoplošné televize ZDF. Tohle se stalo tak: Před časem se nějaký německý cvičitel pokusil vychovat vodícího koně, ale dopustil se zřejmě řady chyb a setkal se s neúspěchem. Jeho snaha byla poměrně mediálně sledovaná a tak uspořádal tiskovou konferenci, kde se vši rozhodností prohlásil, že se k těmto účelům vycvičit nedá. Začas se ale v mezinárodním časopisu Reader's Digest objevil, a to i v německé mutaci článek o tom, že to jde a že tak v Praze

*učinila jakási
Frau Zuzana
Dausová. Štáb
ZDF nelenil.
Produkce vše
projednala,
kameraman
technici
a redaktor
nastoupili
do firemního
Volkswagenu
a už jsme se
procházeli
s Katrijn
Smíchovem*

a já v sobě hrál vlastenecký pocit, že tohle české vítězství je tak nějak něco jako pomsta za Sudety. Tohle všechno o čem vám tady vyprávím se seběhlo, dejme tomu, před dvěma lety.

Samozřejmě, vlna konikomanie postupně utichá, ale nezmlkne úplně. Čas od času se mě někdo zeptá:

„Tak co, co dělá koník, jak se má?“ a v jeho tónu je cosi nostalgického.

Jako kdyby se ptal na vaši dívku ze studentských let: „Tak co, viděls ji někdy? Slyšel jsi o ní něco? Vdala se?“

Je neoddiskutovatelnou pravdou, že několik desítek vteřin na televizní obrazovce, při kterých se producujete s koníkem uprostřed rušného města, má stonásobně větší váhu než letité snažení na poli literárním, hudebním, rozhlasovém, scénáristickém nebo jakémkoli jiném. To už tak je. Ale rozhodně pro to nepropadám malomyslnosti. Naopak – jsem připraven. Takže pokud se třeba paní Daušová rozhodne vycvičit vodícího sysla, což by jistě ve své neústupnosti dokázala, mířím okamžitě v jedenáct hodin na Pavlák a můžeme vyrazit.

Konec konců, nora se shání lépe než stáj.

Ilja Kučera mladší

Kalendář akcí aneb, co jsme už stihli

- 16. 7. Návštěva z Nadace Naše dítě a RENOCAR** – měli jsme moc milou návštěvu z Nadace Naše dítě a z RENOCARu, kteří jedné naší klientce profinancují psiho pomocníka. Moc děkujeme.
- 3. 7. Katrijn ve vysílání TV NOVA** – Katrijinka se zase stala mediální hvězdou, záznam z televizních novin najdete na TN.CZ (15. minuta).
- 24. 6. Kurz „Osobnostní rozvoj“** – sem jsme se moc těšili, protože přednášela naše skvělá mentální koučerkka MgA. Petra Lekešová–Krajčinovič. Kurz byl výborný a velmi nás obohatil.
- 23. 6. PesFest** – den věnovaný psům tam zkrátka Helppesáci nemohli chybět.
- 22. 6. MDA RIDE** – už loni se nám dostalo té cti zúčastnit se téhle velkolepé dobročinné akce spolu se super lidičkama z MDA RIDE clubu. Senzační den strávený mezi motorkáři. Věříme, že jsme ukázkou práce asistenčních psů zpříjemnili účastníkům dopoledne.
- 20. 6. Den dětí s Wüstenrotem** – Společná akce s jedním z našich firemních donátorů. Děkujeme, že jsme se mohli zúčastnit a zpříjemnit tak dětem odpoledne.
- 20. 6. Zahradní slavnost společnosti RSJ** – moc jsme se těšili a doufáme, že jsme ukázkou práce asistenčních psů zpestřili program. Asistenční fenky ve výcviku – Enie a Anička si akci náramně užily.
- 18. 6. Předání šeku ZŠ Jarov** – děkujeme za krásný finanční dar 4600 Kč žákům ZŠ Jarov.
- 17. 6. Týden Sportu v České Třebové** – 17.–21. června proběhla v České Třebové velká sportovní akce s názvem „Týden sportu“. Díky našemu dobrovolnému spolupracovníkovi Mirečkovi jsme se jí v doprovodném programu zúčastnili s ukázkami dovedností asistenčních psů. Katka, Jaro, flátík Balů a pudlík Kimi měli malinko maraton, ale vše báječně zvládli.
- 17. 6. Vzdělávací program pro MŠ Bezová** – děkujeme Praze 4 za možnost se prezentovat.
- 13. 6. Vzdělávací program pro ZŠ družina Na Dlouhém lánu** – děkujeme nejen za krásný finanční dar, ale také za horu pamlsků pro Helppsi studenty.
- 12. 6. Vzdělávací program v knihovně Anděl** – děkujeme za možnost se prezentovat.
- 12. 6. Vzdělávací program pro MŠ Plamínková** – děkujeme za možnost se prezentovat.
- 11. 6. Vzdělávací program pro MŠ Sedlčanská** – děkujeme za možnost se prezentovat.
- 9. 6. Seminář o poslušnosti se Zuzanou Daušovou** – seminář se konal na cvičišti v Dolních Jirčanech. Přišla skupina fajn lidí, kteří měli o tuto tematiku opravdu zájem. Příjemnou teorii zakončila praxe.

1. 6. Benefiční koncert „Pší kusy“

31. 5. Vzdělávací program pro MŠ Peroutkova – děkujeme za možnost se prezentovat.

30. 5. Dobrý den, Kociánko – byli jsme pozváni na den otevřených dveří na Kociánce v Brně. Akce byla moc příjemná. O problematiku asistenčních psů byl veliký zájem, čtyři ukázky jejich práce mluví za vše. Děkujeme mnohokrát, že jsme se mohli zúčastnit.

29. 5. Konference na téma „Co čeká neziskové organizace v roce 2014“

29. 5. Seminář „Sociální služby v ohrožení“ – zajímavý seminář, který se opět týkal přelomového roku 2014. Jedním z přednášejících byl i Ing. Marek Šedivý, prezident AVPO.

28. 5. Návštěva zástupců ČEZu – měli jsme v našem centru milou návštěvu. Po mailové dohodě o nové spolupráci s ČEZem nás dnes několik dam navštívilo osobně. Děkujeme.

25. 5. Pší den ve Kbelích – To by bylo, aby Helppesáci chyběli na Pším dnu. Bohužel stejně jako loni bylo ošklivé počasí a program proto nemohl být dodržen. I tak jste mohli shlédnout ukázkou práce asistenčních psů a psů dalších pracovní odvětví.

24. 5. ABI REHA – jako každý rok jsme se moc rádi účastnili této akce v Pardubicích.

23. 5. Kurz „Jak oslovovat firemní dárcy“ – kurzu se zúčastní Pavla a Natálie. Tohle je velmi důležité téma.

23. 5. Bambiriáda – tato čtyřdenní akce na Dejvické, na kterou jsme byli pozváni, byla velmi příjemná. Děkujeme Nadaci Leontinka za pozvání a za možnost se zde prezentovat.

22. 5. Charitativní akce ZŠ Jarov – Tato základní škola s námi spolupracuje již několik let a všechny společné akce jsou moc prima. Děkujeme za pozvání a za podporu všem, kteří si dnes něco koupili na stánečku, protože podpořili výcvik asistenčních psů pro lidi s postižením.

21. 5. Natáčení pro TV NOE

20. 5. Kurz „Etika v sociálních službách“ – kurzu se zúčastnila Verča a Katka.

18. 5. Volejbalista roku – na slavnostním vyhlášení Volejbalisty roku byl slavnostně představen nový charitativní projekt PINKÁME PRO. Díky holkám a chlapcům z české volejbalové reprezentace byla 1. vysbíraná částka 70 000 Kč. Penízky se sbírají na asistenční fenku Julku, která pomáhá Janu Serbusovi.

14. 5. REHAPROTEX Brno – 14.–17. května proběhl na Brněnském výstavišti Mezinárodní veletrh rehabilitačních, kompenzačních a protetických pomůcek. Potkali jsme se tam s několika asistenčními psy „made by Helppes“ a jejich páničky a navázali nová přátelství s účastníky veletrhu. Trenérky Pavla a Zuzzi se zastavily za klienty v okolí, aby okoukly, jak „naši“ psi pracují.

11. 5. Výstava psů Hradec Králové – na výstavě jsme se účastnili s naším doprovodným programem.

7. 5. Pan Marek s vodící kobyolkou Katrijn – Katrijn vedla dalšího zájemce z řad osob se zrakovým handicapem.

6. 5. Vzdělávací program pro děti ze ZŠ Jarov u nás v Helpesu

4. 5. Mistrovství ČR ve výkonu asistenčních psů a Mistrovství ČR ve výkonu vodících psů

26. 4. Vzdělávací program pro žáky MŠ Blatenského – děkujeme za možnost se prezentovat.

25. 4. Valná hromada AVPO – valné hromady AVPO (Asociace veřejně prospěšných organizací) se za Helpesáky zúčastnila Zuzana s Verčou.

25. 4. Helpesácko-Staropramenní Banner na Plzeňské – ode dneška zdobí plot na Plzeňské ulici nový banner připomínající generální partnerství Helpes a Pivovary Staropramen.

22. 4. Seminář o auditu a výroční zprávě – děkujeme firmě KPMG za uspořádání tohoto kurzu.

20. 4. Canisterapeutické zkoušky – ve spolupráci s Psychiatrickou léčebnou Bohnice proběhly Canisterapeutické zkoušky. Z 11 přihlášených týmů splnilo 6. Gratulujeme úspěšným týmům a vítáme je mezi „CT-teamy působící pod ŽLUTOU ZNAČKOU“.

11. 4. FOR PETS – 11. – 14. dubna proběhl již 3. ročník veletrhu chovatelských potřeb pro domácí zvířata a my jsme byli již po třetí u toho.

10. 4. Den Zdraví České zemědělské univerzity v Praze – dnes se uskutečnil historicky 1. ročník akce, jenž jak název napovídá byla zaměřená na zdravý životní styl, péči o tělo a životní prostředí. Největší celebritou byla naše vodící kobyłka Katrijn.

6. 4. Poděbrady s MDA RIDE – velká motorkářská akce v Poděbradech a Helpes byl u toho. Děkujeme za možnost se prezentovat.

27. 3. Vzdělávací program pro ZŠ Horáčkova – od 10:30 se konal pro žáky ZŠ Horáčkova vzdělávací program na téma *Zrakově postižení spoluobčané*. Žákům jsme představili také speciální pomůcka DogSim = simulátor vodícího psa, který je velkým pomocníkem při výuce žadatele o vodícího psa.

20. 3. Vzdělávací program pro ZŠ Černošice – od 11:00 se konala přednáška s ukázkou dovedností asistenčních psů pro žáky ZŠ Černošice.

19. 3. Vzdělávací program pro studenty Dopravní školy Praha 1

8. 3. Reportáž 5+2 dny – už se moc těšíme na reportáž v týdeníku „5+2 dny“ v rubrice Na vlastní kůži. Materiály na ni u nás sbíral redaktor, který se u nás, shodou okolností, před nějakou dobou ucházel o pracovní pozici, ale nakonec se rozhodl pro novinářinu. Děkujeme mu za jeho snahu nás zviditelnit a že ho naše práce stále zajímá.

28. 2. Canisterapie na Palatě – v domově pro zrakově postižené – Katka s pudlíkem Kimem a Zuzzi s goldenkou Enie byli na canisterapii v domově pro zrakově postižené na Palatě.

8. 2. Trénink s králičkou Bobinou – jednou z našich „co-trainers“ je i králička

Bobina. Žádný asistenční pes nemůže mít lovecké pudy nebo chovat nenávisť k dalším zvířátkům. Naši psi studenti mají k ostatním obyvatelům našeho areálu krásný vztah.

7. 2. Převzetí daru od Báry Nesvadbové v divadle Minor – Katka s Cavim byli společně slavnostně převzít finanční dar z prodeje knihy *Garpíškoviny aneb Bibi a čtyři kočky* – 2000 Kč, který nám věnovala autorka knihy Barbara Nesvadbová. Naši čestné členice Barbaře Nesvadbové mnohokrát děkujeme.

5. 2. Nové pelíšky – Nejenom hračky byly ze strany veřejnosti velmi diskutovaným tématem. Druhé nejčastější téma byly pelíšky v nových kotech. Po doporučení takových pelíšků, které splňují všechny hygienické a další podmínky, jsme neváhali a pořídili je.

1. 2. Hafci dostali nové krásné hračky – spousta z vás se ptala, proč nemají pejsani k dispozici hračky. Bylo to proto, že když se ve chvílkách klidu nudili, tak žádné nevydržely. Jelikož nám ale byly doporučeny speciální velmi odolné „nezničitelné“ hračky, tak jsme jim je pořídili.

31. 1. Seminář masáže psů – jelikož je povinností, a pro nás milou, dále se sebevzdělávat, byl některým z nás (Zuzana, Verča, Katka a Zuzzi) dopřán kurz psích masáží. Díky výborné lektorce Julii Robertson jsme se naučily, jak „rozmazlovat“ naše psi studenty. Celodenní kurz s námi absolvovaly dvě goldenky – Bony a Enie, které si to celodenní „poflakování“ náramně užily. A z Katky a Zuzzi se staly certifikované „psí masérky“.

29. 1. Vzdělávací program pro MŠ Bělohorská – už od raného dětství učíme veřejnost, jak se mají lidé chovat k asistenčním psům a co takový asistenční pes dovede. Dětičky z mateřských škol bývají skvělé publikum.

18. 1. Výroční konference Staropramenu – slavnostní předání šeku – Klea sice před pár dny svědomitě trénovala nošení šeku, ale ... Tady si dovolím použít slova z Kleina deníku, který krásně píše paní Alena Váchová: *Klea: „... Jenže ouha! Ten váš šek byl, jak řekla teta Edita, na hodně peněz, takže byl pořádně těžký. Zpočátku jsem ho nemohla ani udržet, ale po chvíli zkoušení se mi to podařilo a já vítězoslavně zapózovala fotografům. Trenérka Katka mě pochválila. A co teprve všechna ta chvála od vás, když jsme se o přestávce procházeli a vy jste se se mnou fotili a mazlili!“*

15. 1. Psi v nových kotech – dnes nastal pro naše psi studenty velký „den D“. Konečně se mohli přestěhovat do nových kotečů.

13. 1. Žižkovské divadlo Járy Cimrmana – Záskok (pro Helppes).

4. 1. Dárčky pro pejsky – Dnes donesla Katka dárčky pro pejsky od dětí ze ZŠ Rychnovská. Děkujeme!

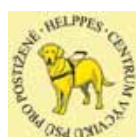

**Přátelé,
to je z letošního třetího čísla Helppsíka všechno.
Čeká nás spousta dalších akcí a společných setkání.
Už teď pro vás připravujeme další vydání.**

**Mějte se všichni moc hezky, užívejte si přírody,
opatrujte se a zanedlouho se nad stránkami našeho
bulletinu těšíme na shledanou.**

Máme vás všechny moc rádi.

Váš Helppsík

Helppsík – bulletin pro příznivce asistenčních psů. Redakce Zuzana Trankovská ml., grafické zpracování Bohdan Bezvoda, fotografie archiv o. s. Helppes.